

Finanstilsynets selvfrikendelse er fornærmende - her er tilsynets graverende fejl

Finanstilsynet (FT) har levet op til alle sine forpligtelser i Danske Banks hvidvaskesag. Det er i hvert fald tilsynets egen vurdering. Hermed sendes aben videre til Estlands tilsyn (EFSA), der ifølge det danske tilsyn bærer hele ansvaret for kontrollen med hvidvask i Estland.

Denne udlægning er EFSA imidlertid ikke enig i. Derfor overværer vi nu en uskøn strid i medierne mellem FT og EFSA om ansvarsfordelingen alt i mens, der er hvidvasket for op imod 1.500 mia. kroner i perioden 2007-15. Hvis læseren undrer sig over, hvorfor disse embedsmænd ikke afklarede ansvarsfordelingen for mange år siden, er jeg enig.

FT burde naturligvis have taget et møde i Tallinn, da Danske Bank rykkede ind i 2007 for præcist at definere ansvar og forpligtelser. Er det ikke noget, man bare kan sige i bagklogskabens klare lys? Nej, for det var velkendt i finansverdenen, at banksektoren i Baltikum var yderst betændt og kendt for omfattende hvidvask. Det blev jeg selv klar over, da jeg arbejdede på Baltikum for Den Internationale Valutafond. Det forhold, at en dansk bank rykker ind i Baltikums *wild west* finansverden burde have fået alarmklokkerne til at ringe hos FT. Men det skete ikke.

Det virker heller ikke som om FT har taget notits af, at Danske Bank tjente styrtende med penge i den lille afdeling i Tallinn, som i øvrigt hurtigt blev omdannet fra at være et datterselskab til blot at være en filial. Man tjente så mange penge, at det vil være umuligt at opnå ved almindelig bankdrift. I 2008 leverer filialen ifølge Danske Banks egen advokatrapport således 9,9 procent af hele Danske Bank-koncernens overskud før skat, og i 2011 er vi oppe på 10,7 procent. Og indtjeningen kommer stort set fra nogle få tusinde udenlandske kunder.

FT har haft adgang til regnskabstallene, men FT har tilsyneladende ikke spurgt ind til disse vanvittige tal. Og hvis man havde, burde man have konkluderet, at der var noget riv-rav ruskende galt.

Finanstilsynet har haft adgang til regnskabstallene, men tilsynet har tilsyneladende ikke spurgt ind til disse vanvittige tal. Og hvis man havde, burde man have konkluderet, at der var noget riv-rav ruskende galt.

Ole Risager, ph.d. og professor på Copenhagen Business School.

FT har tilsyneladende heller ikke taget notits af, at en af Danske Banks korrespondentbanker J.P. Morgan stoppede samarbejdet i juli 2013 med henvisning til det store omfang af mistænkelige transaktioner, og at den anden korrespondentbank siger farvel og tak i september 2015, for FT genåbner først sin undersøgelse i efteråret 2017. Det sker alene som et resultat af de omfattende skrivelser og anklager i medierne.

Der er heller ikke noget i rapporten, der viser, at FT har undersøgt, hvor mange af de 1.500 mia. kroner, der er strømmet til København. Det forekommer sandsynligt, at filialen i Estland f.eks. har videreformidlet nogle af Danske Bank-koncernens investeringsprodukter, eller hvad?

Det er uden for diskussion, at FT også har ansvaret for at påse, at Danske Bank ledelsen er "fit and proper". Og da ledelsen i København har kendt til tallene i Estland, rejser det naturligvis spørgsmålet: Har ledelsen virkelig været "fit and proper"? I FT's første rapport fra maj 2018, vurderer man, at på trods af åbenbare ledelsessvigt, er der ikke tilstrækkeligt grundlag for at betvivle dette. På daværende tidspunkt blev omfanget af hvidvasken skønnet til at være i størrelsesordenen 50 mia. kr.

Spørgsmålet er selvfølgelig, om de ansvarlige politikere stadig har tillid til FT, og om befolkningen kan have tillid til den nuværende udgave af FT?

Ole Risager, ph.d. og professor på Copenhagen Business School.

Med de tal, der er kommet frem med advokatrappen i september 2018, er dette tal løftet med en faktor 30. Det ville derfor være på sin plads, hvis FT havde genovervejet konklusionen fra maj 2018. Faktisk skriver man ganske kækt i maj 2018, at »bankens igangværende undersøgelse kan tilvejebringe nye oplysninger, som kan føre til nye vurderinger«, men de 1.500 mia. kroner er altså ikke nok til at, FT har nyvurderet ”fit and proper” problemstillingen. Heller ikke på dette punkt tager FT ansvar.

FT's selvevaluering har mest af alt karakter af det, man på moderne dansk kalder CYA - *cover your ass*. Som rapporten viser, har FT i mange tilfælde skrevet breve og rejst problemstillinger, men man har aldrig været tæt på at afsløre dette vanvittige store svindelnummer. Uden journalisternes ihærdige indsats ville sagen faktisk være død og begravet i dag.

Spørgsmålet er selvfølgelig, om de ansvarlige politikere stadig har tillid til FT og om befolkningen kan have tillid til den nuværende udgave af FT? Sagen er i hvert fald den, at FT ikke så en eneste krone af de omkring 1.500 mia., der blev kørt igennem Danske Bank-vaskeriet i Tallinn.

Af Ole Risager, ph.d. i økonomi fra Aarhus Universitet og professor på Copenhagen Business School. Risager er tidligere seniorøkonom i IMF fra 2000 til 2003.

